

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt spørge statsministeren: Kunne man ikke forestille sig, at der blev aftalt et møde i den forbindelse? Det ville være praktisk og et fornuftigt signal at sende fra statsministerens side, for ønsket om et sådant møde er jo også en markering.

Jeg synes da, det er positivt, at statsministeren vil bruge den førstkomende lejlighed, hvor han møder Tony Blair, til at rejse spørgsmålet. Sådan forstod jeg svaret. Statsministeren må korrigerer mig, hvis jeg har forstået det forkert, men jeg synes, det lå i statsministerens svar, og kunne man ikke sende en melding til London om, at man godt vil have sat et tidspunkt af i den forbindelse, så der kan holdes et møde – eventuelt også med deltagelse af udenrigsministeren – for at vise, at det er en sag, man fra dansk side lægger overordentlig stor vægt på? Vil statsministeren sende en sådan melding til London?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Når man hører hr. Keld Albrechtsen og hr. Søren Søndergaard i netop denne stund, skulle man næsten tro, de var ansat i et ministersekretariat, så optaget som de er af kalenderføring og aftaler om møder osv. Men jeg kan oplyse hr. Keld Albrechtsen om, at det er slet ikke så indviklet. Når man kommer til møde i Det Europæiske Råd, mødes man bare, og det behøver man ikke aftale. Man mødes bare, og så snakker man om de ting, som det er relevant at snakke om.

Kl. 13.15

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men nu ved statsministeren jo godt, for han har jo været til flere af den slags møder, at man risikerer, at man ikke lige kan fange en anden statsministers opmærksomhed. Det kan være, at han i forvejen har aftalt møder med nogle andre statsministre, så han går ud og drikker kaffe eller mørkt, britisk øl sammen med dem, hvilket statsministeren så går glip af. Og så får statsministeren slet ikke fremført sit ærinde, og det skulle jo nødig ske – det går jeg ud fra at vi er enige om.

Det er bare derfor, at jeg interesserer mig så levende for statsministerens kalender og nødtid ville se, at det ligesom kom ud af styr, så det ikke lykkedes for statsministeren. Og når hr. Søren Søndergaard og jeg så beder om en forklaring på, hvad der er sket, og statsministeren så efterfølgende må erkende, at mr. Blair altså

smuttede fra ham, at han godt nok rev mr. Blair i frakkeskøderne, men at mr. Blair ikke lige havde tid, ville jo ikke se godt ud.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må give hr. Keld Albrechtsen ret i, at der er ikke noget mere frustrerende, end hvis man ikke kan komme af med sine budskaber. Jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at det aldrig er sket for mig, at jeg ikke er kommet af med mine budskaber. Men jeg er rørt over den omsorg, som hr. Keld Albrechtsen viser for mig.

Søren Søndergaard (EL):

Det eneste spørgsmål, der står tilbage, er sådan set, hvad det er for budskaber, statsministeren vil af med. Det er det, der fortaber sig i tågerne.

Jeg forstår, at statsministeren allerede efter et par dages valgkamp er så udmattet, at statsministeren ikke engang er i stand til at læse spørgsmålet. Det synes jeg er lige tidligt nok. Der er jo langt til den 13. juni. Så det er lige tidligt nok at være så udmattet. Vi kan så lige prøve at læse spørgsmålet op for statsministeren, hvis statsministeren lige kunne prøve at mande sig op de sekunder, det tager:

»Vil statsministeren ved sit førstkomende møde med premierminister Tony Blair tage spørgsmålet om de mange britiske overtrædelser i Irak af international humanitær ret op, og i benægtende fald, hvorfor ikke?«

Det er altså ikke et spørgsmål om, at vi beder statsministeren om at udveksle synspunkter om situationen i Irak. Det er et spørgsmål om, hvorvidt statsministeren vil tage overgrebene fra de britiske styrkers side op. Det er det, der er spørgsmålet. Og det er det, jeg sådan set beder statsministeren om at svare på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har jo også meget klart svaret på det.

»Vil statsministeren ved sit førstkomende møde med premierminister Tony Blair tage spørgsmålene om de mange britiske overtrædelser i Irak af international humanitær ret op ...?« Svaret var: Der er ikke aftalt noget møde. Derfor kan jeg ikke vide, hvad der bliver taget op.

Det næste spørgsmål lød så: »... og i benægtende fald, hvorfor ikke?« Det svarede jeg på ved at sige, at det jo er ret sikkert, at vi mødes i forbindelse med Det Europæiske Råds møde, og der vil jeg finde det naturligt at tage den her sag op, bl.a. fordi der jo har været en debat i Storbr-